

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M., H.**, *zastúpeného splnomocneným zástupcom Ing. Š., bytom S.*, proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, (predtým **Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát**, so sídlom Kuzmányho 26, **Žilina**), v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-111/KDI-SK-2009, KRP-112/KDI-SK-2009 z 12. októbra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/95/2009 – 43 z 2. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/95/2009-43 zo dňa 2. novembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-P-408/ODI-2009-II z 24. júla 2009 bol žalobca M. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31. januára 2009 (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 26. januára 2009 v čase o 09.40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW, ev. č. Z. v obci Bratislava po Miletičovej ulici v smere na ulicu Trenčiansku, pričom si hliadka polície, ktorá vykonávala dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky všimla, že predmetné vozidlo je na predných bočných sklách opatrené fóliami, následkom čoho toto vozidlo zastavili. Po pristúpení hliadky polície k vozidlu malo toto stiahnuté predné bočné sklá, pričom hliadka polície vyzvala vodiča M., aby si okná vytiahol hore, na čo vodič uviedol, že má pokazenú elektroniku na vozidle a preto sa mu nedajú vytiahnuť hore. Vodičovi M. bolo zadržané osvedčenie o evidencii vozidla č. S. Ďalšia jazda mu nebola zakázaná, odber krvi nežiadal.

Za priestupok bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 60 Eur. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORP-P-538/ODI-2009-II z 24. júla 2009 bol žalobca M. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31. mája 2009 (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 11. apríla 2009 v čase o 12.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 330D, ev. č. Z. po ceste 11/583 v obci Teplička nad Váhom, okres Žilina v smere jazdy od obce Gbeľany, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície. Pri kontrole vodič M. nepredložil osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly. Ďalšia jazda mu nebola zakázaná, odber krvi nežiadal.

Za priestupok bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 20 Eur. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát rozhodnutím pod č. KRP-111/KDI-SK-2009, KRP-112/KDI-SK-2009 z 12. októbra 2009 o oboch odvolaniach žalobcu rozhodol tak, že výrokovú časť v zmysle ustanovenia § 59 ods. 2 Zákona o správnom konaní zmenil tak, že vypustil text týkajúci sa skutkov a nahradil ho vlastným výrokom v bodoch 1/ a 2/ (skutky ostali totožné), upravil kvalifikácie skutkov samostatne ku každému skutku a sankciu zmenil na 80 Eur a zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania v sume 16 Eur.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Žiline na základe žaloby žalobcu preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané.

Žalobca v žalobe namietal porušenie svojho práva na osobnú účasť v priestupkovom konaní poukazujúc na nedoručenie predvolania na ústne pojednávanie. Poukazoval tiež na rozpor v jednom z rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, keď vo výroku bol uvedený iný skutok než o akom sa písalo v odôvodnení.

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

Krajský súd preskúmaním rozhodnutia o odvolaní č. p. KPR-111/KDI-SK-2009, KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 12.10.2009 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalovaný v rámci svojho rozhodnutia výrokové časti uvedených rozhodnutí nahradil spoločnou výrokovou časťou a obidve rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V odôvodnení rozsudku sa ďalej zaoberal iba namietaným porušením práva na obhajobu pre osobnú neúčasť žalobcu na ústnom pojednávaní, pričom túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú a žalobu preto zamietol.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý podrobne popísal spôsob predvolávania na ústne pojednávania dopravného inšpektorátu a vyvodil z toho porušenie svojich práv v priestupkovom konaní, pretože sa ho nemohol osobne zúčastniť tvrdiac, že buď mu bolo doručené po lehote alebo nevhodným spôsobom, prostredníctvom hliadky polície na ulici, keď riadil osobné motorové vozidlo a policajná hliadka ho zastavila, aby mu doručila predvolanie, čo on odmietol.

Žalobca však predovšetkým uviedol, že sa domnieva, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon, lebo súd sa vôbec nevyporiadal s tým, že v správnom konaní nebol nezistený skutkový stav veci, nevykonali sa základné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Bez predchádzajúceho odstránenia rozporov medzi obsahom listín žalovaného a vyjadreniami žalobcu rozhodol iba na základe listín, dodaných žalovaným, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú

tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz nemohli byť uplatnené, pretože ich výkon súd prvého stupňa neumožnil a nemohli byť prezentované. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie prejednanie súdu prvého stupňa.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa plne stotožňuje s názorom krajského súdu a preto navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozhodnutie bolo verejne vyhlásené 13. februára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením „žalovaný“ v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text rozhodnutia týka.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutiami prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z dvojnásobného priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i), a k) ZP na už uvedenom skutkovom základe, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd vôbec nepopisuje, čo bolo vlastne predmetom prieskumného konania a úvahy, ktorými sa spravoval krajský súd pri svojom rozhodovaní. Jediné, čo je z rozsudku zreteľné, je úvaha súdu o tom, či boli pri doručovaní predvolania porušené žalobcove práva na obhajobu v priestupkovom konaní. Inak z rozsudku nie je zrejmé, o čom sa priestupkové konanie konalo, aký bol jeho priebeh, či výsledok.

Úlohou súdu pritom bolo preskúmať, či priestupkové orgány dostatočne preukázali skutkový stav, či už 26. januára 2009 bolo zakázané mať fólie na predných bočných sklách podľa právneho predpisu, pretože správne orgány poukazovali na právne predpisy (dokonca na Smernicu č. 77/649/EHS); je ale otázne, či už v čase spáchania skutku boli platné a účinné, pretože vyhláška Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky z 3. novembra 2009, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách č. 464/2009 Z. z. v ustanovení § 4 ods. 4 výslovne ustanovuje, že umiestnenie fólií, dodatočné tónovanie skiel a vykonávanie úprav zasklených plôch, ktoré majú za následok zníženie priepustnosti svetla, nie je povolené na čelnom skle a na predných bočných sklách vozidla na strane vodiča a jeho spolujazdca okrem zatemňovacieho pásu podľa odseku 3 písm. a) a okrem použitia bezpečnostných fólií podľa odseku 3 písm. e). Vyhláška však nadobudla účinnosť až 20. novembra 2009. Bude preto nevyhnutné zistiť, či taká konkrétna právna úprava platila už 26. januára 2009 alebo sa orgány objasňujúce priestupok len domnievali, že tomu tak je na základe iných všeobecných ustanovení o prevádzke motorových vozidiel na pozemných komunikáciách. Navyše by napadnuté rozhodnutie malo obsahovať konkrétnu citáciu takého platného právneho predpisu, aby obvinený z priestupku vedel, čoho sa dopustil a čo svojím konaním porušil.

Rovnako bolo potrebné preskúmať povinnosť vodiča mať pri sebe (a podľa akého všeobecne záväzného právneho predpisu) osvedčenie o technickej kontrole a emisnej kontrole.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou krajského súdu doplniť dokazovanie v naznačenom smere a podľa jeho výsledkov ustáliť, či sa žalobca vôbec dopustil priestupkov, z ktorých bol uznaný za vinného.

Podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. februára 2013

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková